

Nea Hakala 4.9.2023

Bästa kansler, rektor, vice rektorer, nya studerande och festgäster

Vad kommer du att bli när du blir stor?

Detta är en klassisk fråga som var och en av oss i den här salen har varit tvungen att svara på mer än en gång i livet. Några av oss har ett färdigt svar som kan ha varit tydligt under en lång tid. Vissa kanske redan har en liten idé, trots allt har vi tagit emot en studieplats inom en viss bransch. Några bara nyligen och några, som jag själv, för flera år sedan. Andra har inget svar på frågan och att svara på den kan orsaka stress.

Jag kan erkänna att det också för mig har skapat stress att svara på den här frågan. Jag vill dock säga högt att det inte finns något att oroa sig för. Jag har haft flera olika svar på frågan, till exempel veterinär, idrottare och lärare, men nuförtiden märker jag att jag oftast svarar att jag ännu inte vet det slutliga svaret och det känns förvånansvärt lugnande

Frågor om framtiden får oss ofta att fundera över vad saker och ting betyder. Vad intresserar mig, vad är meningsfullt för mig? När världen, samhället och människorna förändras, förändras också intressena och uppfattningarna om frågors betydelse. Utbildning har stor påverkan på dessa teman, och nu när högskolestudierna eller ett nytt läsår börjar kan vi återigen vända ett nytt blad i dessa funderingar.

Universitetsvärlden erbjuder en unik miljö för att utforska och tänka kring betydelse och världen omkring oss. När högre utbildning diskuteras i samhället är individen oftast långt ifrån diskussionen. Det är därför jag vill uppmuntra er alla att göra denna period i ert liv meningsfull för er själva. Var modig och hitta dina egna intressen. Tänk kritiskt och förhåll dig till studierna på ett tvärvetenskapligt sätt. Diskutera och lyssna på varandra, lärande och förståelse kommer också att växa i gemenskapen, inte bara genom föreläsningar.

Personligen kan jag lätt säga att min tid på universitetet har varit den mest meningsfulla i mitt liv. Jag har kunnat bygga upp min känsla av mening genom att studera olika discipliner och diskutera med andra studerande efter föreläsningarna. På fritiden har jag arbetat i organisationer och bevakat de studerandes intressen, både i min fakultet och i studentkåren. Jag har träffat nya människor, fått vänner och gått min egen väg. Denna gemenskap är en möjlighet att hitta sig själv, att växa, att lära sig och att skapa sin egen väg.

Jag vet att detta kan vara lättare sagt än gjort, eftersom vi studerande utsätts för en enorm press från alla runt omkring oss. Våra examensterminer har stramats åt, vår inkomst är låg och består till stor del av lån, och situationen blir inte lättare.

Så påtryckningar kommer från många håll, och det är därför jag vill avrunda med empati. Människor kommer till universitetet från olika livssituationer och bakgrunder, med olika förutsättningar och förväntningar. Alla vi – professorer, lärare och forskningspersonal, liksom annan personal och studerande – bygger denna universitetsgemenskap tillsammans. Låt oss bygga den genom att värdesätta varandra, genom att lyssna och lära

av varandra, genom att ge utrymme för våra egna och andras idéer, genom att göra den trygg för var och en av dess medlemmar genom våra egna handlingar.

När vi aktivt skapar en sådan kultur och ett sådant tema i vår gemenskap syns det också i på ett övergripande sätt i samhället. Detta är oerhört viktigt i en tid då rasism i vårt samhälle synliggörs i den offentliga debatten. Jämlikheten, pressfriheten och tilltron till forskningsbaserad information vacklar i Finland och Europa.

Som jag sa tidigare uppstår lärande, forskning och vetenskap i gemenskaper. Ge det utrymme. Låt oss vara empatiska mot oss själva och andra. Låt oss vara öppna – så att vi lär oss mer om oss själva, om varandra, om samhället, om vetenskapen, men också om oss själva.

Med dessa ord vill jag särskilt välkomna alla er fina nya studerande till en del av universitetsgemenskapen. Gör den här resan meningsfull för dig.

En glad start på läsåret önskas till oss alla!